

חזה גל-און

הציור המופשט של חוה אינו עקרוני בהגדרתו. חוה, עומדת על זכותה לעסוק באמנותה מתוך בחירה של חופש אמנותי ואישי המשוחרר מנטל התמודדות בסצנה האמנותית המקומית. עם פתיחת תערוכתה של חוה, "שמיים" בבית האמנים בתל אביב, רואה אור קטלוג זה המשקף מעין מבט רטרוספקטיבי של עשייה אמנותית במהלך 25 השנים האחרונות.

90 עבודות המוצגות בקטלוג מייצגות תהליך יצירה רב שנים, העבודות מייצגות רובדים של הכרה והיכרות עם ואל האמנות מהצד הפשטני בראשית דרכה של האמנית, הסקרנות והתבוננות, עד לתהליך ההבשלה ושימוש במדיום ככלי ביטוי אישי ורגשי.

חוה, לא מדברת אמנות והאמנות שלה היתה מאז ומתמיד סוג של כשרון שניחנה בו עם לידתה. "יד קלה ועין מהירה" שתורגמו מיידית לבדים מתוך אהבה פשוטה ושפה נוספת לביטוי רגשותיה, חוויותיה וזכרונותיה. ביטוייה של חוה הם בצבעוניות עשירה שמנה מורכבת ומגוונת, המגיעה בקבוצת עבודות "שמיים" לתמצית מורכבת של ביטוי צבעוני דק ומרמז ואף גועש וסוחף.

התבוננות בעבודות אינו מעלה שאלות, לגביו הנושא, המשימה והעמדה או לגבי הרלוונטיות כיום, בעידן כמעט סוף האלף ותחילת האלפיים.

ציוריה של חוה מבטאים דימויים של מציאות בממד הדמיוני שבו פעילותה של הציירת אינה מצטלבת עם מעורבותו של האובייקט, החוויה המוצגת הינה דמות, אירוע נחוה פרטי בתוך שדה פעולה המתאפיין במיידיות תוך שימוש בזמן ובתחושות הפרטיות כתמונות מאלבום משפחתי. הרגע, המונחץ שיכול לחזור לעולם ה"אמיתי" אבל אחרת.

את ציוריה של חוה לא ניתן לקרוא בשלמותם בבת אחת. גם אם הציור מציג דימויים מזוהים וברורים, צבעוניות עזת ביטוי וקשת של טכניקות משולבות במיחברים בלתי אפשריים ושפה ציורית מגוונת. עדיין, סיפוריה שזורים האחד בתוך השני.

במודע או שלא במודע אנו מתרגמים או ממסגרים את חוויות התבוננות שלנו במונחים של התרשמותנו מן האמן ומחיינו, סיפור חייה של חוה, נושק לסיפורי בדיה, אבל לא מהמקום שבו מכירים את חוה, כאשת משפחה, עסקים וחברה.

חוה בביטוייה הציורים מבטאת את רגעיה הפרטיים וההתבוננות האישית שלה בהם. ציוריה מבטאים נקודות אור וחולשה תוך התייחסות מורכבת למצופה ממנה מסביבתה לבין מאוויה האישים. קבוצת עבודות מהשנים 96-97 "שמיים" מציגה חוה אישית יותר, העבודות נקיות יותר, ומציגות את יכולתה להביע את רגשותיה מבלי להתנצל, וללא צורך לספר סיפורים. חוה אמנם, חוותה את רגעי העננות בכל רגע מחייה בשנה האחרונה ואף על פי כן, מצליחה להעביר את האופטימיות שהשמיים מסמנים, ואת הזמניות וההשתנות בכל רגע נתון.

המעברים שעושה חוה מבד לבד, מציור וסיפור, לכאורה ללא קשר והמשך, מזכיר לוח משדרים, סיפורים קצרים, ארוכים וסיפורים בהמשכים. אופן עריכת הקטלוג מנסה להמחיש את קצב העשייה של חוה מבד לבד ומסיפור לסיפור באותה דינמיות השייכת לעידן התקשורת האלקטרונית המיידיות והרלוונטיות, לכל סיפור יש התחלה וסוף משלו, ולכל עבודה יש מסגרת משלה, ואף על פי הם לא מנותקים האחד מהשני, הזרימה והצבעוניות, תנועת היד המהירה והמבט הבוחן חוברים את כולם לסיפור ארוך אחד.

1945: נולדה בסמרקנד טשקנט.

1948: עלתה לארץ.

1985/6: למודי רישום במדרשה לאמנות, רחל שביט.

1986/90: למודים במוזיאון תל-אביב לאמנות, יעקוב מישורי.

1995: חברה באגודת האמנים בישראל.

1994: תערוכה קבוצתית "שלושה ציירים ופסלת אחת".

יורפארט ז'נבה שוויץ.

1995: תערוכת יחיד, גלריה ארסופ.

1997: תערוכה קבוצתית "נשים בלי עטיפות" בית אריאלה.

אוצרת: טובה אוסמן.

1998: תערוכת יחיד, בית האמנים תל-אביב.

תמונת שער: שמים, 1995

שמן על בד 130x160

צילומים: רן ארדה

אלדד מאסטר

עיצוב גרפי: פוזיטיב